

ΕΤΟΣ 57ον

11 Ιανουαρίου 2009

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 2 (2902)

ΤΟ ΘΕΙΟ ΦΩΣ: ΘΗΣΑΥΡΟΣ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος μᾶς βεβαιώνει ὅτι ὁ Θεός «πού εἶπε μέσα ἀπό τό σκοτάδι νά λάμψει φῶς» στή φυσική δημιουργία, αὐτός ὁ ἴδιος «ἐλάμψε μέσα στίς καρδιές μας καί μᾶς φώτισε νά γνωρίσουμε τή δόξα του στό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ» (Β΄ Κορ. 4,6). Δηλαδή ὁ Θεός εἶναι ἡ κοινή πηγή καί τοῦ φυσικοῦ καί τοῦ πνευματικοῦ (ἀκτίστου) φωτός.

Μέ μιά σημαντική διαφορά· ὅπως ἀναφέρει ὁ ἅγιος Νικόδημος, «ὁ Θεός γιά νά δημιουργήσει τό φυσικό φῶς χρησιμοποίησε μόνο τόν λόγον του· εἶπε νά γεννηθεῖ φῶς καί δημιουργήθηκε τό φῶς» (Γεν. α΄ κεφ.). Ἐνῶ γιά τή μετάδοση τοῦ πνευματικοῦ φωτός «αὐτός ὁ Θεός ἐγίνε φῶς σέ μᾶς» σημειώνει ὁ Ἅγιος, μέ τήν ἐνανθρώπηση τοῦ Χριστοῦ. «Ὁ Χριστός εἶναι λάμψη συνεχῆς καί βέβαιη μέσα στίς ψυχές μας ἀπό τό φῶς τῆς ὑποστάσεως τοῦ Λόγου», σημειώνει καί ὁ ἅγιος Συμεών ὁ Μεταφραστής.

Τό θεῖο φῶς μέσα σέ ὀστράκινα σκεύη

Τό θεῖο φῶς εἶναι ἡ ἀποκάλυψη τῆς παρουσίας τῆς Ἁγίας Τριάδος πού ὀδηγεῖ τόν πιστό στήν ἀληθινή γνώση τοῦ Θεοῦ. Εἶναι ὁ θησαυρός τῆς πίστεώς μας, ὅπως τόν κληρονομήσαμε τήν ἡμέρα πού βαπτισθήκαμε στό ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδος.

Αὐτός ὁ πνευματικός θησαυρός φυλάσσεται μέσα στήν εὐάλητη ἀνθρώπινη φύση μας, «σάν σέ πήλινα δοχεῖα» (Β΄ Κορ. 4,7). Καί τοῦτο γιά νά μήν περπατηθῶμε ὅτι αὐτό ὀφείλεται στίς δικές μας ικανότητες, ἀλλήλα στή χάρι τοῦ Θεοῦ. Ἡ στρατευομένη Ἐκκλησία, μέσα ἀπό διωγμούς καί ἀπό μεγάλες δοκιμασίες, ἔσωσε καί μεταλαμπάδευσε τό ἄσβεστο τό φῶς τῆς θείας γνώσης σέ ὅλους τούς πιστούς.

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Β΄ Κορ. δ΄ 6-15)

Ἡ φανέρωση τῆς ζωῆς τοῦ Χριστοῦ

Ἄδελφοί, ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι, ὃς ἔλαμψεν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν πρὸς φωτισμὸν τῆς γνώσεως τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ ἐν προσώπῳ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἔχομεν δὲ τὸν θησαυρὸν τοῦτον ἐν ὀστροκίνοις σκεύεσιν, ἵνα ἡ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως ἧ τοῦ Θεοῦ καὶ μὴ ἐξ ἡμῶν, ἐν παντὶ θλιβόμενοι ἀλλ' οὐ στενοχωρούμενοι, ἀπορούμενοι ἀλλ' οὐκ ἐξαπορούμενοι, διωκόμενοι ἀλλ' οὐκ ἐγκαταλειπόμενοι, καταβαλλόμενοι ἀλλ' οὐκ ἀπολλύμενοι, πάντοτε τὴν νέκρωσιν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι περιφέροντες, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι ἡμῶν φανερωθῇ. Ἄει γὰρ ἡμεῖς οἱ ζῶντες εἰς θάνατον παραδιδόμεθα διὰ Ἰησοῦν, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ φανερωθῇ ἐν τῇ θνητῇ σαρκὶ ἡμῶν. Ὡστε ὁ μὲν θάνατος ἐν ἡμῖν ἐνεργεῖται, ἡ δὲ ζωὴ ἐν ὑμῖν. Ἔχοντες δὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς πίστεως κατὰ τὸ γεγραμμένον, «ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα», καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν, διὸ καὶ λαλοῦμεν, εἰδότες ὅτι ὁ ἐγγείρας τὸν Κύριον Ἰησοῦν καὶ ἡμᾶς διὰ Ἰησοῦ ἐγερεῖ καὶ παραστήσει σὺν ὑμῖν. Τὰ γὰρ πάντα δι' ὑμᾶς, ἵνα ἡ χάρις πλεονάσασα διὰ τῶν πλειόνων τὴν εὐχαριστίαν περισσεύσῃ εἰς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ.

Ἡ ὑπερφυσικὴ δύναμη τοῦ θεοῦ φωτὸς

Γιὰ νὰ ἀποδείξει ὁ ἀπ. Παῦλος τὸ πῶς ἐνεργεῖ ἡ δύναμη τοῦ Θεοῦ μέσα στὴν ἀδύναμη ἀνθρώπινη φύση, γράφει πρὸς τοὺς Κορινθίους ὅτι ἐμεῖς οἱ Ἀπόστολοι «ἂν καὶ θλιβόμαστε, ἡ θλίψη ὡστόσο δὲν μᾶς καταβάλλῃ. Βρισκόμαστε σὲ ἀδιέξοδο ἀλλὰ δὲν ἀπελπιζόμαστε» (Β΄ Κορ. 4,8). Καὶ ἐρμηνεύει ὁ ἅγιος Νικόδημος, ὅτι «παρὰ ὅτι κτυποῦμεθα ἀπὸ κάθε μέρος μὲ τόσους πειρασμούς, δὲν συντριβόμαστε». Γιατὶ ὁ Θεὸς «πλητύνει τίς καρδίές μας» νὰ ἀντέχουμε περισσότερο. «Ἐν θλίψει ἐπλάτυνας με», δηλαδὴ μέσα στὴ θλίψη μου μὲ κράτησες Θεέ μου, ὁμοιογεῖ ὁ Δαβὶδ (Ψαλμ. 4,1).

Μ' αὐτὸ τὸν τρόπο φαίνεται πῶς παρὰ τὴν ἀδυναμία μας κρατᾶμε τὸν θησαυρὸ τῆς πίστεώς μας. Ἡ αἴσθησις τῆς παρουσίας τοῦ θεοῦ φωτὸς μᾶς γεμίζει μὲ τὴν πεποίθησι, ὅτι ὁ Θεὸς δὲν μᾶς ἀφήνει μόνους, ὥστε νὰ χαθοῦμε: «Πέφτουμε ἀλλὰ δὲν χανόμαστε» (Β΄ Κορ. 4,9). Μᾶς κρατᾶει σταθερὰ ὁ Θεός. Καὶ τότε γίνεταί τὸ θαῦμα, ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ νὰ ὀλοκληρῶνεται μέσα στὴν ἀσθένειά μας.

Τὸ θεῖο φῶς εἶναι ζωὴ καὶ ἀνάστασις

Τὸ φῶς τοῦ Χριστοῦ ἀνατέλλῃ μέσα στὶς θλίψεις μας καὶ ἡ παρουσία του μᾶς κάνει κοινωνοὺς στὴ ζωὴ Του. Μᾶς φανερῶνει τὸν ἑαυτό του. «Ἐνῶ ὑποφέρουμε σωματικά, συμμετέχουμε στὸν ζωοποιὸ θάνατο τοῦ Κυρίου γιὰ νὰ φανερωθῇ ἡ ζωὴ τοῦ (ἀναστημένου) Ἰησοῦ μέσα στὴν ἀνθρώπινη φύση μας» (Β΄ Κορ. 4,11).

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, ὁ Θεός πού εἶπε νά λάμψη φῶς ἀπό τό σκοτάδι, αὐτός ἔλαμψε μέσα μας, διὰ νά φέρῃ εἰς φῶς τὴν γνῶσιν τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἔχομεν δέ τὸν θησαυρὸν αὐτὸν μέσα σέ πλῆθια σκευῆ, διὰ νά φανῆ ὅτι τέτοια ὑπερβολικὴ δύναμις εἶναι τοῦ Θεοῦ καὶ δέν προέρχεται ἀπὸ μᾶς. Πιεζόμεθα μὲ κάθε τρόπον, ἀλλὰ δέν φθάνομεν σέ ἀδιέξοδον, εὐρισκόμεθα σέ ἀμνηχανίαν ἀλλ' ὄχι σέ ἀπελπισίαν, διωκόμεθα ἀλλὰ δέν ἐγκαταλείπομεθα, καταβαλλόμεθα ἀλλὰ δέν χανόμεθα. Πάντοτε φέρομεν εἰς τό σῶμά μας τὸν θάνατον τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, διὰ νά φανερωθῆ καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ εἰς τό σῶμά μας. Διότι ἐνῶ ζῶμεν, παραδιδόμεθα πάντοτε εἰς θάνατον χάριν τοῦ Ἰησοῦ, διὰ νά φανερωθῆ καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ εἰς τό θνητὸν μας σῶμα. Ὡστε ὁ μὲν θάνατος συντελεῖται σ' ἐμᾶς, ἀλλ' ἡ ζωὴ σ' ἐσᾶς. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἔχομεν τό ἴδιο πνεῦμα τῆς πίστεως σύμφωνα πρὸς ὅ,τι εἶναι γραμμένον, «ἐπίστεψα καὶ διὰ τοῦτο ἐμίλησα», καὶ ἐμεῖς πιστεύομεν, διὰ τοῦτο καὶ μιλάμε, διότι γνωρίζομεν ὅτι ἐκεῖνος πού ἀνέστησε τὸν Κύριον Ἰησοῦν θά ἀναστήσῃ καὶ ἐμᾶς διὰ τοῦ Ἰησοῦ καὶ θά μᾶς στήσῃ μαζί μ' ἐσᾶς ἐνώπιόν του. Ὅλα γίνονται πρὸς χάριν σας, ὥστε καθὼς ἡ χάρις ἐπεκτείνεται εἰς περιοσιτέρους, νά προκαλέσῃ πλουσίαν τὴν εὐχαριστίαν πρὸς δόξαν τοῦ Θεοῦ.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλληα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Ἀλλήλωστε πῶς ἀλλήλιως θά ζήσουμε τό γεγονός τῆς Ἀναστάσεώς του μέσα μας; Ὁ ἴδιος ἐγκαταλείφθηκε πάνω στὸν Σταυρὸ τὴν πιό κρίσιμη στιγμή τῆς ἐπί γῆς ζωῆς του. Καὶ ἔγινε ἡ ἀρχὴ τῆς καθόδου του στὸν Ἄδην, τῆς Ἀναστάσεώς του καὶ τῆς ἀνόδου του στὸν οὐρανό.

Τό ἴδιο θά συμβεῖ καὶ σέ μᾶς· «ὁ Θεός πού ἀνέστησε τὸν Κύριο Ἰησοῦ θά ἀναστήσῃ καὶ μᾶς μέσω τοῦ Ἰησοῦ» (Β' Κορ. 4,14). Γι' αὐτό καὶ οἱ Ἀπόστολοι συνέπαθαν μὲ τὸν Κύριο μέχρι θανάτου γιὰ μᾶς, ὥστε νά ἀπολαμβάνουμε τὴν κατὰ Χριστὸν ζωὴ καὶ νά ζοῦμε μέσα στό ἀναστάσιμο φῶς Του.

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, νά θεμελιωθεῖ πιά μέσα μας ἀκλόνητα ἡ θεϊκὴ δύναμις τοῦ ἀναστημένου Χριστοῦ, πού μᾶς ἀξιώνει, ὄχι μόνο νά περπατᾶμε πάνω στά κύματα τῶν δυσκολιῶν τῆς ζωῆς αὐτῆς, ἀλλ' ἡ καὶ πάνω στὸν ἴδιο τὸν θάνατο. Ἀμήν.

Ἄρχιμ. Χ. Ν.

11 Ἰανουαρίου 2009: ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΑ ΦΩΤΑ
Θεοδοσίου ὁσίου τοῦ κοινοβιάρχου, Μάϊρος μάρτυρος, Θεοδώρου καὶ Στεφάνου,
Βιταλίου, Θεοδοσίου ἐπισκόπου Τραπεζοῦντος.
Ἦχος: πλ. α' – Ἑωθινόν: Η' – Ἀπόστολος: Β' Κορ. δ' 6-15 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. δ' 12-17.
Η ΕΠΙΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 18 Ἰανουαρίου, ΙΒ' Λουκᾶ (Δέκα Λειπῶν).
Ἀπόστολος: Ἑβρ. ιγ' 7-16 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιζ' 12-19.

ΤΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΝΥΣΣΗΣ

- A. Τά ἅπαντα τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου Νύσσης στή βραβευμένη πατερική σειρά ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ ΚΑΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ, τόμοι 65 ἕως 70. Περιλαμβάνεται τό πρωτότυπο κείμενο στήν καλύτερη μέχρι σήμερα ἔκδοσή του, μέ ἐπιστημονική εἰσαγωγή τοῦ ὁμοτ. Καθηγ. Ἡλ. Μουτσούλα καί πίνακες τῶν χωρίων Ἁγίας Γραφῆς, θεμάτων, ὀνομάτων καί πραγμάτων.
- B. Τό πρωτότυπο κείμενο μέ εἰσαγωγή, μετάφραση καί σχόλια τοῦ Ἀρχιμ. Παγκρατίου Μπρούσαλη (†):
1. ΛΟΓΟΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΟΣΕΥΧΗΝ, Λόγοι στό «Πάτερ ἡμῶν», σ. 280.
  2. ΛΟΓΟΙ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΜΑΚΑΡΙΣΜΟΥΣ, σ. 328.
  3. ΕΙΣ ΤΟΝ ΒΙΟΝ ΤΟΥ ΜΩΨΕΩΣ, Λόγος γιά τήν τελειότητα τοῦ ἐνάρετου βίου, σ. 456.
  4. ΓΙΑ ΜΙΑ ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ, Τό θέμα τῶν ποινῶν καί τῶν ἐπιτιμίων ἀπό πλευρά παιδαγωγική καί κοινωνική, σ. 88.
  5. ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΝΗΠΙΩΝ ΠΟΥ ΦΕΥΓΟΥΝ ΠΡΩΡΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΖΩΗ, σ. 152.

Ἀκοῦστε στό νέο Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τήν ἐμπομπή «ΦΩΣ ἸΛΑΡΟΝ», **Στά μονοπάτια τῶν Μεγάλων ἑορτῶν τῆς Ὁρθοδοξίας.** Μέ τόν Πανοσιολογιώτατο Ἀρχιμανδριτή π. Ἱερώνυμο Νικολόπουλο. Κάθε Παρασκευή στίς 18:00.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ. 2) Κάθε Δευτέρα καί ὥρα 4.30 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στόν Ἱ. Προσκυνηματικό Ναό Ἁγίας Βαρβάρας στόν ὁμώνυμο Δῆμο Ἀττικῆς. Προηγεῖται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καί ὁμιλεῖ ἕνας ἀπό τοῦς Ἐφημέριους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῦ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδόσις - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὄλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

Οἱ «ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ» τῶν φοιτητῶν τοῦ Θεολογικοῦ Οἰκτροφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας στό Διαδίκτυο: www.apostoliki-diakonia.gr/gr_main/profile/oikotrofeion.htm